Brześć nad Bugiem, dnia 3 lipca 1937 r.

Poleski Dziennik Wojewódzki

Nr. 11

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY.

60.

Rozporządzenie Wojewody Poleskiego z dn. 1.VI.1937 r. w sprawie wyłączenia z gromady Łunin, gminy łuninieckiej, powiatu łuninieckiego, osady wojskowej Krystynów i włączenia jej do gromady Wólka I gminy i powiatu łuninieckiego.

Na podstawie art. 16 ustęp (1) ustawy z dnia 23.III.1933 r. o częściowej zmianie ustoju samorządu terytorialnego (Dz. U, R. P. Nr. 35 poz. 294) oraz uchwały Wydziału Wojewódzkiego z dnia 15.V.1937 r. Nr. 675 zarządza się co następuje:

§ 1.

Z gromady Łunin, gminy łuninieckiej, powiatu łuninieckiego, wyłącza się osadę wojskową Krystynów i włącza się tę osadę do gromady Wólka I gminy i powiatu łuninieckiego.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia go w Poleskim Dzienniku Wojewódzkim.

p. o. Wojewoda Poleski
(—) *J. de Tramecourt.*

61.

Rozporządzenie Wojewody Poleskiego z dnia 23.VI-1937 r. w sprawie utworzenia nowej gromady Ludwinowo w powiecie drohickim, województwa poleskiego.

Na podstawie art. 16 ustęp (1) ustawy z dnia 23.III-1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 294) oraz uchwały Wydziału Wojewódzkiego z dnia 21.VI-1937 r. Nr. 694 zarządza się co następuje:

§ 1.

Z gromady Jałocz, gminy Osowce, powiatu drohickiego, wyłącza się kol. Ludwinowo i tworzy się z tego osiedla nową gromadę pod nazwą: Ludwinowo.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia go w Poleskim Dzienniku Wojewódzkim.

p. o. Wojewoda Poleski
(—) *J. de Tramecour*

62.

Rozporządzenie Wojewody Poleskiego z dn. 15 czerwca 1937 roku w sprawie uchylenia rozporządzenia Wojewody Poleskiego z dn. 10 marca 1937 r. o obowiązku badania zwierząt racicowych na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych przy wyładowaniu w obrocie krajowym.

Na zasadzie § 9 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 22.III.1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 42 poz. 408) w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 15.XI.1932 r. (Dz. U. R. R. Nr. 116 poz. 961) o zaopatrywaniu zwierząt w świadectwa miejsca pochodzenia i o badaniu zwierząt na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych oraz zgodnie z zarządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 19 maja 1937 r. Nr. W.XI.1/8 uchylam rozporządzenie moje z dnia 10 marca 1937 r. Nr. R.W.I—1. (Poleski Dziennik Wojewódzki Nr. 5 poz. 23).

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia ogłoszenia w Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda Poleski
(—) *J. de Tramecourt*

63.

Regulamin porządkowy, wydany przez Starostę powiatowego drohickiego dla przedsiębiorstw, trudniących się zarobkowym przewozem osób pojazdami konnymi (dorożkarzy) na terenie w. Drohiczyna Poleskiego i Janowa.

Na podstawie art. 43 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7.VI.1927 r, o prawie przemysłowym w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 10.III.1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350) po wysłuchaniu opinii Zarządów Gminnych w Drohiczynie Poleskim i Janowie— postanawiam, co następuje:

§ 1.

Do ruchu po mieście dopuszcza się wyłącznie dorożki, odpowiadające przepisom niniejszego regulaminu.

§ 2.

Trudnienie się przemysłem dorożkarskim dozwolone jest po uprzednim zastosowaniu się do postanowień niniejszego regulaminu i uzyskaniu we właściwym zarządzie gminnym poświadczenia wg. załączonego do niniejszego regulaminu wzoru Nr. 1. Za wydanie takiego zaświadczenia zarząd gminy może pobierać opłaty administracyjne.

Uzyskanie, wymienionego wyżej, zaświadczenia zarządu gminnego nie zwalnia przedsiębiorcy od obowiązku zgłoszenia swego przedsiębiorstwa w starostwie pow. drohickim, jako władzy przemysłowej I instancji w myśl art. 7 wspomnianego na wstępie rozporządzenia.

§ 3.

Pojazd konny (dorożka) — winien być typu warszawskiego.

Każdy pojazd polakierowany na czarno winien być utrzymany w stanie należytej czystości i porządku z uwzględnieniem estetycznego wyglądu, oraz warunków bezpieczeństwa i zdrowia publicznego, tudzież posiadać:

a) 1 latarnię, umocowaną po lewej stronie, każda z czarnym napisem numeru dorożki na szkle.

b) budę skórzaną,

c) fartuch skórzany i linoleum pod nogi,

d) pokrowiec koloru szarego, którym winno być przykryte tylne siedzenie,

e) torbę na obrok typu kawaleryjskiego,

f) przyrządy do czyszczenia konia i dorożki (szczotkę, zgrzebło i trzepaczkę z włosiem schowane pod kozłem),

g) tablicę z taryfą opłat, umieszczoną po prawej stronie kozła,

h) numer dorożki, odpowiadający numerowi pozwolenia, umieszczony z tyłu pojazdu,

i) numer dorożki umieszczony na plecach woźnicy, niżej kołnierza.

Postanowienia ustępu 1. stosuje się do pojazdów konnych, dopuszczonych do ruchu przed dniem wyjścia w życie niniejszego regulaminu, z tym, że pojazdy te winny być doprowadzone do stanu wymaganego w ustępie 1. w terminie do dnia 1 lipca 1937 r.

W wyjątkowych wypadkach, na prośbę właścicieli pojazdów, termin ten może być przedłużony najdalej do dnia 1 września 1937 r., po czym pojazdy, nieodpowiadające wymogom— mają być unieruchomione, z zastosowaniem postanowień § 15 niniejszego regulaminu.

§ 4.

W porze zimowej — wolno wprowadzać w ruch sanie zamiast dorożek.

Sanie winny być polakierowane na czarno odpowiadać postanowieniom punktów: c) d) e) f) g) h) i) — poprzedniego paragrafu.

§ 5.

Umundurowanie dorożkarza stanowi:

a) czapka typu angielskiego, koloru granatowego ze skórzanym, lub ceratowym denkiem i skórzanym daszkiem,

b) płaszcz dwurzędowy, koloru granatowego, z kołnierzem wykładanym, zapiętym pod szyję (liberia). Guziki metalowe, niklowe.

Umundurowanie winno być zawsze czyste i całe. W czasie większych mrozów — dopuszczalne są czapki futrzane, koloru czarnego.

§ 6.

Dorożkarzem może być osoba, która:

a) posiada obywatelstwo polskie,

b) ukończyła 18 lat, a nie przekroczyła 60 lat,

c) zna przepisy porządkowe o ruchu na drogach publicznych,

d) nie jest dotknięta chorobą zakaźną lub chorobą, budzącą wstręt zewnętrzny,

e) nie jest nałogowym alkoholikiem,

f) nie była karana sądownie za przestępstwa, pochodzące z chęci zysku,

g) posiada zdolność fizyczną do wykonywania swego zawodu.

Osoby nieodpowiadające przepisowi wymienionemu w pkt. b) mogą być zwolnione od tego warunku indywidualnie na podstawie orzeczenia lekarza powiatowego.

§ 7.

Podczas pełnienia swych obowiązków — dorożkarz winien być trzeźwy, ubrany w przepisowy uniform, uprzejmy w stosunku do pasażerów. Dorożkarzowi nie wolno żądać dopłaty ponad taksę i w czasie jazdy palić tytoniu.

Dorożkarze winni stosować się do ogólnych przepisów porządkowych o ruchu na drogach publicznych.

§ 8.

Zabrania się dorożkarzom przywiązywania koni do płotów, latarń, słupów, drzew przydrożnych i t. p., oraz pozostawiania na ulicy zaprzęgu bez dozoru, jak również jeżdżenia ulicami w poszukiwaniu pasażerów i namawiania przechodniów do skorzystania ze swych usług, tudzież udawania się dorożkarzy na peron kolejowy w celu poszukiwania pasażerów, wysiadających z pociągu.

§ 9.

W nagłych sprawach na żądanie funkcjonariuszów policji — dorożkarz obowiązany jest wieźć bez wynagrodzenia osoby w interesie bezpieczeństwa i porządku publicznego.

§ 10.

Zabrania się dorożkarzom zabierać więcej, niż trzech pasażarów do jednej dorożki, oraz przewozić meble, zwierzęta i przedmioty, które brudzą pojazdy i zanieczyszczają siedzenia.

Wzbronione jest przewożenie przedmiotów które nie mieszczą się w dorożce i wystając poza jej powierzchnię — mogą spowodować wypadek.

§ 11.

Przedmioty, pozostawione w dorożce przez pasażerów, winny być niezwłocznie zwrócone komu należą, a w wypadku niemożności ustalenia właściciela — oddane do Posterunku P. P. pod groźbą pozbawienia prawa jazdy, niezależnie od odpowiedzialności karnej.

§ 12.

W myśl prawa o ochronie zwierząt (Dz. U. R. P. 42, poz. 417 z 1932 r.) wzbronione jest:

a) używanie do pracy zwierząt chorych, rannych lub kulawych, oraz utrzymywanie ich w stanie niechlujstwa,

b) bicie zwierząt po głowie, dolnej części brzucha, dolnych częściach kończyn,

c) bicie zwierząt przedmiotami twardymi i ostrymi, albo zaopatrzonymi w urządzenia obliczone na sprawienie specjalnego bólu,

d) złośliwe straszenie i drażnienie zwierząt,

e) wszelkie wogóle zadawania zwierzętom cierpień bez odpowiednio ważnej i słusznej potrzeby.

§ 13.

Postój dorożek może odbywać się tylko w miejscach wyznaczonych przez zarząd gminy, w porozumieniu ze Starostwem powiatowym w Drohiczynie Poleskim, przy czym stawanie w ilości ponad normę dorożek, określoną na dany postój, jest wzbronione.

Na miejscach postoju — dorożkarze winni zachowywać się przyzwoicie, dorożki ustawiać w porządku kolejnym, nie zagradzając przy tym wjazdów do bram. Zajeżdżanie bezprawne na pierwsze miejsce na postoje, zbieranie się w większe gromady, prowadzenie głośnych rozmów i sprzeczek, siadanie w dorożkach na miejsce pasażerów, oraz kwestionowania prawa pasażera do wyboru dorożki—jest wzbronione.

§ 14.

Miejsca stałego postoju — dorożek winny być stale utrzymane w czystości. Doraźne oczyszczanie tych miejsc należy do właścicieli dorożek.

W nocy na miejscach postoju—winna dyżurować jedna dorożka, o ile taki dyżur zostanie zarządzony przez właściwy zarząd gminy. Tak w dnie powszednie, jak i niedziele i święta —miasto winno być obsłużone w dostateczną ilość dorożek. Zarządzenia w tym przedmiocie —wydaje właściwy zarząd gminy, przestrzegając zasady kolejności dyżurów i miejsc postoju.

Czas nocny ustala się:

a) od 1.IV do 30.IX od godziny 22 do 5.

b) od 1.X do 31.III od godziny 21 do 6.

§ 15.

Do wydania orzeczenia o dopuszczalności do ruchu publicznego dorożek, koni i umundurowania dorożkarzy—powołuje się komisję w skład której wchodzą:

1) Delegat Starosty powiatowego, jako przewodniczący,

2) przedstawiciel Zarządu Gminnego,

3) Komendant Posterunku P. P., lub zastępca,

4) Lekarz Powiatowy,

5) Powiatowy Lekarz Weterynarii.

Przegląd techniczny odbywa się zasadniczo 2 razy w roku w czasie ustalonym przez Starostwo powiatowe w Drohiczynie Poleskim. W miarę potrzeby — mogą odbywać się przeglądy dodatkowe.

Z czynności swych Komisja spisuje protokół, który przechowywany będzie w aktach Zarządu Gminnego. Od orzeczenia Komisji—nie ma odwołania.

§ 16.

W wypadkach niecierpiących zwłoki, gdy stan dorożki, lub dorożkarza zagraża bezpieczeństwu lub zdrowiu publicznemu, organom Policji Państwowej służy prawo doraźnego unieruchomienia dorożki przez odebranie pozwolenia i zajęcia numeru.

O dalszych dopuszczeniach dorożki do ruchu publicznego orzeka Starosta powiatowy w Drohiczynie Poleskim przy odpowiednim zastosowaniu postanowień § 15 niniejszego regulaminu z tym, że koszty komisyjnych oględzin powstałe z winy dorożkarza, ponosi właściciel pojazdu wg rozdziału XV rozp. Prezydenta R.P. z dnia 22.III-1928 r. (Dz. U.R.P. Nr. 36, poz. 341).

§ 17.

Każda osoba, uprawniona do wykonywania przemysłu dorożkarskiego, winna posiadać niniejszy regulamin.

§ 18.

Prowadzący przemysł dorożkarski z naruszeniem przepisów niniejszego regulaminu— będą karani w myśl art. 126 cytowanego na wstępie prawa przemysłowego w drodze administracyjnej:

a) upomnieniem,

b) grzywną do 1.000 złotych z zamianą w razie nieściągalności—na areszt do 14 dni,

c) aresztem bezwzględnym do 14 dni,

d) niezależnie od pociągnięcia do odpowiedzialności karnej—Starostwo może odebrać prawo jazdy na czas określony, względnie na stałe.

Regulamin niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Drohiczyn Poleski, dnia 30 kwietnia 1937 r.

Starosta Powiatowy
(—) *A. Chitry.*

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Elektryfikacja.

Obwieszczenie Urzędu Wojewódzkiego Poleskiego z dnia 25 czerwca 1937 r., Nr. 0 Przem. 77.

Stosownie do postanowienia § 11 rozp. Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 31.X-1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 104, poz. 928) podaje się do powszechnej wiadomości, że do urzędu wojewódzkiego poleskiego wpłynęło podanie Mieczysława Niepokojczyckiego w sprawie udzielenia mu uprawnienia rządowego na wytwarzanie i rozdzielanie energii elektrycznej prądu zmiennego w celu zawodowego jej zbytu na obszarze osady i gromady Antopol oraz przyległych gromad Gubernia i Przyszychwosty leżących na terenie gminy wiejskiej Antopol, powiatu kobryńskiego.

Czas trwania uprawnienia miałby wynosić 25 lat.

Jeden egzemplarz podania wraz z załącznikami wyłożony będzie do publicznego wglądu od dnia 15 lipca do dnia 15 sierpnia 1937 r. w referacie elektryfikacji urzędu wojewódzkiego poleskiego pokój Nr. 17, drugi zaś egzemplarz w tymże czasie wyłożony będzie w urzędzie gminy Antopol.

Wzywa się osoby zainteresowane do ewentualnego zgłaszania zarzutów, zastrzeżeń lub żądań w terminie do dnia 15.VII-1937 r., które należy złożyć na piśmie w urzędzie wojewódzkim w dwu egzemplarzach (oryginał pisma wraz z jego odpisem).

Zarzuty zastrzeżenia i żądania zgłoszone po wyznaczonym terminie nie będą rozpatrywane.

Za Wojewodę
inż. *Z. Jankiewicz*
radca.

Przetargi.

Ogłoszenie.

Urząd Wojewódzki Poleski ogłasza przetarg publiczny na budowę mostu żelbetowego na rz. Hrywdzie pod Iwacewiczami na drodze państwowej Nr. 4 o trzech przęsłach łącznej rozpiętości teoretycznej mostu 40 m.

Przetarg odbędzie się w dniu 12 lipca 1937 r. o godzinie 10-tej w lokalu Wydziału Komunikacyjno - Budowlanego U. W. P. przy ulicy Pułaskiego 1 w Brześciu n.B.

Oferty pisemne, odpowiadające pozycjom kosztorysu wstępnego i przepisom b. Min. Rob. Publ. o oddawaniu robót i dostaw państwowych, należy składać lub przesyłać do Urzędu Wojewódzkiego w Brześciu n.B. w zalakowanych kopertach zaopatrzonych napisem: „Oferta na budowę mostu żelbetowego na rz. Hrywdzie pod Iwacewiczami".

Termin rozpoczęcia robót niezwłocznie po spisaniu umowy.

Termin ukończenia robót do dnia 30-go listopada 1937 r.

Termin składania ofert upływa o godz. 10-ej dn. 12 lipca 1937 r. bezpośrednio przed rozpoczęciem rozprawy przetargowej.

Do oferty należy dołączyć dowód wpłacenia do depozytu Urzędu Wojewódzkiego Poleskiego wadium w wysokości 5% oferowanej sumy w gotówce lub w innej formie, przewidzianej okólnikiem Min. Skarbu z dn. 10.IX-1927 r. Nr. D. O. P. 5284/III oraz następujące oświadczenie: „Oświadczam, że zaznajomiłem się z warunkami szczegółowymi przetargu i z przepisami o oddawaniu państwowych robót i dostaw b. Min. Rob. Publ. z dnia 13.VIII-1930 r. L. XVI.1333/30 oraz zgadzam się ażeby oferta niniejsza i stosunki prawne tą ofertą wywołane były normowane stosownie do postanowień tych przepisów".

Firma składająca oferty winna po zatym złożyć dowód posiadania pozwolenia (koncesji) na prowadzenie przedsiębiorstwa budowlanego lub też wyciągu z rejestru handlowego.

Urząd zastrzega sobie prawo dowolnego wyboru oferenta, względnie nie przyjęcia żadnej ze złożonych ofert.

Informacje dotyczące projektowanej budowy udzielane będą w Oddziale Drogowym Urzędu Wojewódzkiego Poleskiego w godzinach urzędowych, gdzie można otrzymywać ślepe kosztorysy.

Brześć n.B., dn. 24 czerwca 1937 r.

Urząd Wojewódzki Poleski.

Oddłużenie Samorządu.

Obwieszczenie Przewodniczącego Centralnej Komisji Oszczędnościowo-Oddłużeniowej dla Samorządu z dnia 11 maja 1937 r.

Na podstawie §§ 9 ust. 2 i 10 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 26 marca 1935 r. zmienionego rozporządzeniem Ministra Skarbu i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 31 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 460) podaję do wiadomości, że dla gminy m. Brześcia n.Bugiem został ustalony poniżej podany plan oddłużenia.

Warszawa, dnia 11 maja 1937 r.

Przewodniczący
(—) *Dr. Maurycy Jaroszyński.*

w/z Sekretarza Generalnego
(—) *Stanisław Zakrzewski.*

Plan Oddłużenia

Gminy miasta Brześcia n.Bugiem.

Centralna Komisja Oszczędnościowo-Oddłużeniowa dla Samorządu na posiedzeniu w dniu 11 maja 1937 r. w składzie:

Przewodniczący — p. Maurycy Jaroszyński.
Członkowie:
p. Kazimierz Światopołk-Mirski
p. Piotr Sobczyk
p. Dymitr Szarzyński
p. Antoni Hebrowski — zastępca przedstawiciela Ministra Spraw Wewnętrznych
p. Czesław Foryś — Zastępca przedstawiciela Ministra Skarbu
p. Witalis Michalski — Przedstawiciel Ministra Opieki Społecznej

rozpatrzywszy sprzeciw F-my I. Mackiewicz i S-ka w Brześciu n.Bugiem przeciwko planowi oddłużenia gminy m. Brześcia n.Bugiem, ogłoszonemu w Poleskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 26 lutego 1937 r. Nr. 3, oraz zapoznawszy się ze stanem gospodarczym i finansowym gminy m. Brześcia n.Bugiem i stwierdziwszy, że sytuacja gminy m. Brześcia n.Bugiem jest bardzo trudna postanowiła na podstawie art. 18 i 20 ust. (2) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24.X-1934 r. w brzmieniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14.XI-1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 506) zastosować do niżej wymienionych zobowiązań gminy m. Brześcia n.Bugiem, powstałych przed dniem 1 kwietnia 1934 r. następujące ulgi: w stosunku do zobowiązania gminy m. Brześć n.Bugiem wobec: **F-my Josel Mackiewicz i S-ka w Brześciu n.Bugiem, ul. Zygmuntowska 29** z tytułu należności za roboty wodociągowo-kanalizacyjne, powstałej przed dniem 1 kwietnia 1934 r. — suma należności wedle zgłoszenia gminy 9155 zł. w kapitale i odsetki nie ustalone;

a) umorzyć zaległe odsetki i odsetki zwłoki,

b) zmniejszyć sumę kapitałową zobowiązania do 1 zł.

W myśl art. 21 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24.X-1934 r. w brzmieniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14.XI-1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 506) strony interesowane mogą zgłosić do Centralnej Komisji Oszczędnościowo-Oddłużeniowej dla Samorządu sprzeciw w terminie do 4-ch tygodni od daty ogłoszenia powyższego planu oddłużenia w Poleskim Dzienniku Wojewódzkim.

Warszawa, dnia 11 maja 1937 r.

Przewodniczący
(—) *Dr. Maurycy Jaroszyński.*

w/z Sekretarza Generalnego
(—) *Stanisław Zakrzewski.*

Regulacja hipotek.

Obwieszczenie.

Wydział Hipoteczny w Brześciu n.Bugiem Sądu Okręgowego w Pińsku obwieszcza, że niżej wymienionę nieruchomości wywołane zostały do pierwiastkowej regulacji hipoteki:

na dzień 30 września 1937 roku.

Hip. Nr. 70. Nieruchomość w Brześciu przy ulicy Dąbrowskiego pod Nr. 41, o powierzchni 501,20 mtr. kw. należąca w połowie, to jest w 8/16 częściach do Abrama Zylberberga, oraz nabyta w spadku po Mirce Zylberbergowej w drugiej połowie przez Izraela, Borucha, Szyję, Lejbę, Chaima i Cywję Zylberbergów, Dwejrę Zylberberg po mężu Paszkowską i Fejgę Zylberberg po mężu Wajsmelową każdego z nich w 1/16 części.

Hip. Nr. 8909. Nieruchomość w mieście Kobryniu przy ulicy Klasztornej pod Nr. Nr. 8 i 10 o powierzchni 863 mtr. kw. należąca do Fejgi Prybulskiej.

Hip. Nr. 8920. Nieruchomość w mieście Brześciu nad Bugiem przy ulicy Sienkiewicza pod Nr. 9 o powierzchni 1559 mtr. kw. nabyta przez Antoniego Kubra od Chuny Lwa.

W oznaczonym terminie osoby interesowane winny zgłosić swoje prawa do nieruchomości w kancelarii Wydziału Hipotecznego w Brześciu n.B., przy ul. Białostockiej Nr. 35, pod skutkami prekluzji, przewidzianej w art. 153 Ustawy Hipotecznej z roku 1919.

Brześć n.Bug., dnia 22 czerwca 1937 r.

p. o. Pisarz Hipoteczny
(—) *Cz. Bojarowski.*

Zaginione (zniszczone, skradzione) dokumenty i przedmioty.

(po raz 1-szy)

Dowód osobisty wydany w roku 1923 za Nr. 326/II/3242/I przez starostwo powiatowe sarneńskie na nazwisko Sawickiego Dawida zam. w Wysocku, pow. stolińskiego. (244).

Dowód osobisty wydany przez zarząd gminy Horodec na nazwisko Arłowskiego Mojsze-Ela, urodzonego w dniu 10.IV-1877 r. w maj. Hodosy, gm. kobryńskiej, zam. w Brześciu n.B., ul. Jagiellońska Nr. 25. (263).

Dowód osobisty wydany w roku 1924 za Nr. 1459 przez starostwo stolińskie na nazwisko Sawickiej Marii zam. w Wysocku, pow. stolińskiego. (275).

Karta rzemieślnicza wydana w dniu 2.III-1933 r. za Nr. III/1888 na nazwisko Awerbucha Judela, zam. w Brześciu n.Bugiem ul. Kościuszki Nr. 6 a. (284).

Dowód osobisty wydany w roku 1925 za Nr. 3889 przez starostwo powiatowe w Łunińcu na nazwisko Łuckiej Baszewy, zam. we wsi Dworzec, pow. łuninieckiego. (291).

Dowód osobisty wydany w dniu 1.II-1923 r. za Nr. 900 na nazwisko Kostrowickiego Szmai, zam. w Świętej-Woli, pow. kosowskiego. (295).

Legitymacja ubezpieczeniowa wydana za Nr. 5814367 przez Ubezpieczalnię Społeczną w Pińsku na nazwisko Grudzińskiego Jana, zam. w Janowie k. Pińska. (304).

Legitymacja szkolna wydana w dniu 22.XII-1936 r. za Nr. 400 przez Dyrekcję Gimnazjum Państwowego im. R. Traugutta w Brześciu n.B. na nazwisko Mondalskiego Janusza. (B).

Książeczka wojskowa wydana na nazwisko Gitelmana Jankla-Lejzora, zam. w Horodyszczu koło Pińska. (273).

Książeczka wojskowa wydana przez P.K.U. Pińsk na nazwisko Regi Józefa roczn. 1905 s. Adama i Anny, zam. w Horodyszczu, gm. pińkowickiej. (274).

Książeczka wojskowa wydana przez P.K.U. Łuniniec na nazwisko Kuraka Aleksego roczn. 1891 s. Teodora, zam. w Czuczewiczach Małych. (286).

Książeczka wojskowa wydana przez P.K.U. Pińsk na nazwisko Kucharczuka Aleksandra roczn. 1903 s. Michała i Pelagii, zam. w Pińkowiczach pow. pińskiego. (298).

Książeczka wojskowa wydana za Nr. 86 A Ob przez P.K.U. Szamotuły na nazwisko Mnicha Feliksa s. Jana, zam. we wsi Nowosiółki pow. prużańskiego. (B).

Dowód tożsamości konia ser. „E" Nr. 904141 własność Tichona Michała s. Dominika zam. we wsi Huta-Łachowszczyzna, gm. kruhowickiej. (260).

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 873787 własność Tkaczuka Bazylego zam. we wsi Zajezierze, gm. Kuchockiej-Woli. (267).

Dowód tożsamości konia ser. „E" Nr. 926063 wystawiony przez R. I. K. w Pińsku na nazwisko posiadacza Lińkiewicza Mikołaja s. Stefana zam. w Podbołociu, gm. pińkowickiej. (278).

Dowód tożsamości konia ser. „E" Nr. 918940, wystawiony przez R. I. K. w Brześciu n.Bugiem na nazwisko Żuka Andrzeja zam. w Horodcu. (280).

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 880751 własność Guzyna Łukasza zam. w Sieliszczach pow. pińskiego. (281).

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 869009 własność Orobieja Bazylego s. Jana zam. w Bostyniu, pow. łuninieckiego. (290).

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 927077 i ser. „E" Nr. 927078 własność Jarochowicza Mateusza zam. we wsi Wólka II, pow. łuninieckiego. (297).

(po raz 2-gi)

Dowód osobisty wydany w dniu 6.V-1923 r. za Nr. 314 przez starostwo powiatowe w Łunińcu na nazwisko Fiszmana Dawida zamieszk. w Kożangródku gm. Łachwa. (178).

Dowód osobisty wydany w dniu 16.IV-1929 r. za Nr. 13|2532 przez zarząd gminy w Dworcu na nazwisko Rabinowicza Berka zam. w Kożangródku gm. Łachwa (179).

Dowód osobisty wydany w dniu 26.II.1934 za Nr. 484 przez zarząd gminy w Leninie na nazwisko Dawidowicza Antoniego zam. we wsi Milewicze, gm. lenińskiej. (193).

Rejestracyjny numer PL 37151 samochodu firmy „Chrysler" model G 70 własność Skirmuntta Kacpera zam. w maj. Tereben, pow. pińskiego (216).

Dowód osobisty wydany w dniu 26.III-1935 r. za Nr. 1564 przez zarząd gminy w Leninie na nazwisko Moroza Piotra zam. we wsi Czełońcu, gm. lenińskiej. (242).

Dowód osobisty wydany w dniu 16.VI-1926 r. za Nr. 4615 przez starostwo powiatowe w Łunińcu na nazwisko Fiszmana Morducha s. Dawida zam. w Kożangródku gm. Łachwa.2 (53).

Dowód osobisty wydany w dniu 28-XII-1933 r. przez zarząd gminy w Leninie na nazwisko Fiedorowicza Pawła zam. we wsi Hryczynowicze, gm. lenińskiej. (257).

(po raz 3-ci)

Potwierdzenie zgłoszenia rzemiosła kowalskiego wydane w dniu 23.VI.1928 r. za Nr. 249 przez starostwo powiatowe w Stolinie na nazwisko Tkacza Szachny zam. w os. Płotnica pow. stolińskiego (110).

Dowód osobisty wydany w dn. 28.XI.1929 r. za Nr. 314 przez zarząd gminy w Leninie na nazwisko Radziuka Nikity, zam. we wsi Milewicze, gm. lenińskiej.

Legitymacja urzędnicza wydana w dniu 25.VI-1936 r. za Nr. 270 przez Inspektorat Szkolny w Stolinie na nazwisko Marii-Ligii Dąbrowskiej zam. w Białouszy, pow. stolińskiego. (124).

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: Brześć n.B. Urząd Wojewódzki Poleski.

Prenumerata roczna 18 zł. półroczna 9 zł. Cena jednego egzemplarza 1 zł. 50 gr. Cena ogłoszeń: za 3-krotne ogłoszenie o zagubieniu dokumentów 6 zł., za ogłoszenia o rejestrowaniu stowarzyszenia lub związku 5 zł., za ogłoszenie krótkie jednorazowe 4 zł., — Inne ogłoszenia: 50 gr. za 1 mm. szpalty lub jej miejsce — władze i urzędy państwowe oraz komunalne 50 proc. ceny.

W razie nieotrzymania Dziennika należy reklamować w właściwym urzędzie pocztowym. Wszelkie należności za prenumeratę i ogłoszenia wpłacać należy na konto P. K. O. Nr. 30.628. Administracja Poleskiego Dziennika Wojewódzkiego w Brześciu nad Bugiem.

Druk. Tenenbauma, Brześć n.B. tel. 72.